

Ali Babacan- 22 Nisan 2026 Haftalık Grup Toplantısı

Kıymetli Genel Başkanlarımız,

DEVA Partisi'nin, Gelecek Partisi'nin ve Saadet Partisi'nin değerli yöneticileri,
milletvekilllerimiz,

Kıymetli teşkilat mensuplarımız,

Sivil toplum kuruluşlarının ve meslek örgütlerinin değerli temsilcileri,

Kıymetli basın mensupları,

Ekranları başında ve bugün bizleri bu salonda takip etmekte olan değerli
konuklarımız,

Hepinizi saygıyla, sevgiyle selamlıyor;

Yeni Yol Grup'unun haftalık grup toplantısına hoş geldiniz, sefalar getirdiniz
diyorum.

*****

Bugün bizlerle beraber olan Bağımsız Emekliler Sendikası'nın başkanını ve
mensuplarını selamlıyorum.

Yine bizlerle beraber olan Mağdur Asker Aileleri Platformu'nu selamlıyorum.

Ve yine bugün bizlerle beraber olan Saadet Partisi'nin Avrupa teşkilatlarının
temsilcilerini selamlıyorum.

Bu hafta sonu gerçekleştirdikleri gayet yoğun, heyecanlı ve güzel, Türkiye
Divanı etkinliği içinde hem değerli Genel Başkanı hem de tüm Saadet teşkilatı
mensuplarını buradan gönülden tebrik ediyorum.

****

Sözlerimin yine başında dün 13. kez dünya şampiyonu olan Grekoromen
güreşçimiz Rıza Kayaalp'i de gönülden tebrik ediyorum.

Ülkemizin bayrağını şanla, şerefle 13. kez dalgalandırdı.

Kendisine bu başarılarının devamını diliyorum.

****

Değerli arkadaşlar,

Yarın 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı.

Bu çocuk bayramında, içimiz buruk, içimiz hüzünlü.

23 Nisan'ı bayram neşesiyle değil, yasla ve endişeyle maalesef karşıladık, karşılıyoruz.

Geçtiğimiz hafta önce Siverek, sonra Kahramanmaraş'ta hepimizi derinden sarsan meydana geldi.

Küçücük yavrularımızı, bir öğretmenimizi kaybettik.

Her bir canımızı, her bir kaybımızı layığıyla anmak zorundayız.

İsimlerini bilmek, yüzleşmek zorundayız.

Kahramanmaraş'ta hayatını kaybeden öğrencilerimizden Furkan Sancak Balal.

Furkan çalışkan bir öğrenci; yaşının çok ötesinde bir çocuktü.

Kaybettik.

Bayram Nabi Şişik, yeşil sahalarda gerçekten futbola çok meraklı, spora âşık bir çocuğumuzdu; en büyük hayali futbolcu olmaktı.

Tıpkı Adnan Göktürk Yeşil gibi. Adnan'ın en büyük hayali, bir gün Galatasaray stadına gidip orada bir maç seyretmekti; yapamadı.

Belinay Nur Boyraz, 11 yaşındaydı.

Okulun bilgi yarışmasında ikinci olmuş ve ödülünü bu saldırıdan henüz birkaç gün önce almıştı.

Zeynep Kılıç, arkadaşlarıyla şakalaşmayı seven, etrafına neşe saçan bir evladımızdı.

Kerem Erdem Güngör, pilot olacaktı; Şuranur Sevgi Kazıcı doktor olacaktı.

Hayalleri, diğer arkadaşlarının hayalleri gibi yarım kaldı.

Yusuf Tarık Gül, beşinci sınıf öğrencisiydi.

Babası Burak Gül, KHK ile ihraç edilmiş, cezaevinde kalmış ve henüz yeni çıkmıştı.

Babasına yeni kavuşan Tarık, hayatını sevdiği okulunda, arkadaşlarının arasında kaybetti.

Ve öğretmenimiz Ayla Kara...

Silah sesleri duyulduğunda, çocukları korumaya çalışırken hayatını kaybetti.

Ayla Öğretmen, son nefesinde bizlere, Türkiye'ye insanlığı öğretti.

Her birini rahmetle anıyorum.

Yaralılarımıza acil şifalar diliyorum.

Ailelere, öğretmen arkadaşlarımıza, eğitim camiamıza ve tüm milletimize baş sağlığı diliyorum.

Rabb'im bir daha böyle acılar göstermesin inşallah.

Milletvekillerimiz Sayın Mehmet Karaman, Şerafettin Kılıç ve Ertuğrul Kaya Kahramanmaraş'a gittiler sağ olsunlar.

Ailelerle buluştular. Okul yönetimiyle, mülki idare amirleriyle istişarelerde bulundular.

Taziye dileklerimizi ilk elden ailelere iletiler ve kendilerine de bu ziyaretleri için, bu programlar için teşekkür ediyorum.

*****

Değerli Arkadaşlar,

Bu büyük acıya sebep olan kişi de 14 yaşında, henüz o da çocuk.

Hakkında daha önce defalarca uyarı yapıldığı ifade ediliyor.

Gerekli tedbirlerin alınması ve psikolojik destek sağlanması yönünde de bir çaba var aslında.

Fakat bütün bunlara rağmen, gerekli adımların atılmadığı ve konunun yeterince takip edilmediği için bu olayın gerçekleştiği anlaşılıyor.

Baktığımızda gerçekten arka arkaya bir ihmaller zincirinden burada bahsediyoruz.

Uyarı mekanizmaları işlememiş, risk sinyalleri yeterince ciddiye alınmamış, erken müdahale kanalları çalışmamış.

Ortada gerçekten soruşturmanın detaylıca yapılmasını gerektiren bir durum var ve sorumluların, ihmal suçu işleyenlerin, görevini yeterince anında yerine getirmeyenlerin de mutlaka gerekli yaptırımlarla karşı karşıya kalmaları lazım.

*****

Kahramanmaraş'ta yaşananlardan evet büyük bir üzüntü duyduk arkadaşlar ama şu andaki kaygımız, yarınlar için kaygımız üzüntümüzden de büyük.

Kahramanmaraş'taki hadise tekil bir olay olarak görülemez.

Biliyorsunuz bir rahatsızlığın, bir sıkıntının önce semptomları ortaya çıkar, emareleri belirir.

Şu anda baktığımızda Türkiye'de okulların çevresinde uyuşturucu var.

Okulların çevresinde çeteleşme var.

Okulların çevresinde şiddet var, suç var.

Ülkeyi yönetenler sürekli "beka beka" deyip duruyor ya...

Asıl Türkiye'nin beka meselesi değerli arkadaşlar işte budur; Çocuklarımızdır, gençlerimizdir, eğitim sistemimizdir.

İlk defa bakın Türkiye'de bir nesil kendinden sonraki neslin yarınlarıyla alakalı endişeli.

Dedeler, nineler torunlarıyla ilgili endişeli.

Anneler babalar evlatlarıyla ilgili endişeli.

İlk defa bir nesil kendinden sonraki neslin daha zor şartlarda yaşayacağından kaygılı.

Güvenlik açısından daha tehlikeli bir Türkiye'de yaşayacağından insanlar kaygılı.

“Biz az çok geçindik, evlendik, yuva kurduk ama bizim çocuklarımız yuva kuramayacak, yuva kursalar çocuk sahibi olmaktan korkacaklar” diye insanlar endişeli.

Türkiye Cumhuriyeti kuruldu kurulalı her nesil bir sonraki neslin daha güzel şartlarda yaşadığını gördü.

Bugüne kadar bu ülke böyle geldi.

Fakat ilk defa Türkiye'nin gerilediği, bir neslin öncekilere göre daha geriye düştüğü bir dönem yaşıyoruz.

Geçim için endişeli, güvenlik için endişeli bir ortamdayız.

Gençler için eğitimde ve işgücünde fırsat eşitliği kalmadı artık.

15-34 yaş arası Türkiye’de 24 milyon gencimizin bunun 6,5 milyonu ne eğitimde ne de işte.

Bireysel silahlanma kontrolsüz şekilde artıyor ülkede.

Trafikte pek çok insan küçük bir kıvılcımla patlamaya hazır neredeyse.

Her akşam haberlerde görüyorsunuz.

Arabadan inip birbirlerine saldıran, kavga eden insanların ülkesi haline geldik.

Ve ülkemizde üretilen siyasi kutuplaşma ve toplumsal gerginlik, hayatın her alanında güvenliği tehdit edecek boyutlara geldi.

*****

Bakın sizlere şimdi bazı araştırmalardan Türkiye ile başka ülkelerin halkı ne durumda, toplumumuzun psikolojisi nasıl bunlardan sizlere bahsetmek istiyorum.

Ki bunların bir kısmını Grup Başkanımız Mehmet Emin Bey geçen Perspektif’te yazdığı bir yazıyla güzel bir yazıyla işledi. Detayları orada bulabilirsiniz.

Dünya Mutluluk Raporu’nda, 2025’te Türkiye 147 ülke arasında 94. sırada arkadaşlar.

Yani 147 ülkede vatandaşlarına soruyorlar. Pek çok soruyla mutlu mu değil mi anlamaya çalışıyorlar ve 94. sıradayız.

GALLUP Global Duygular Raporu’nda, 2025’te 144 ülke arasında Türkiye

“negatif” duyguların en çok yaşandığı” pozitif” duyguları en az yaşandığı
Ülkelerin arasında.

İnsanlara soruyorlar bakın çok basit sorular. Diyorlar ki, “Dün gün içerisinde stres yaşadın mı? Öfkelendiğin an oldu mu? Üzüldüğün bir konu oldu mu” diye böyle basit soru soruyorlar insanlara.

Hani “dünkü şöyle ruh halini bir anlat bize” diyorlar.

Ya da soruyorlar “Dün güldün mü, gülümsedin mi? Dün keyifli bir an yaşadın mı” diye insanlara soruyorlar.

Ve bunu 144 ülkede bu araştırmayı yapıyorlar.

Sonuçlar çok çarpıcı bakın.

Bir gün önce yaşanan negatif duygularda 144 ülke içerisinde listenin en başlarındayız.

Streste 5. sıradayız.

Soruyorlar “Dün stres yaşadın mı?” diye. Vatandaşlarımız “evet” diyor ve 144 ülke içerisinde 5. sıradayız.

“Dün hiç öfkelendin mi” diye soruyorlar. 29. Sıradayız.

144 ülke içerisinde “Evet dün öfkelendim” diyen insanlarımız Türkiye'yi 29. sıraya yükseltiyor.

Peki “Dün hiç üzüldün mü” diye soruyorlar. 41. sıradayız 144 ülke içerisinde.

Stres, öfke, üzüntüde listenin başlarındayız...

Peki gelelim pozitif duygulara. “Dün hiç gülümsedin mi, güldün mü” sorusunun cevabı değerli arkadaşlar, 144 ülke içerisinde Türkiye'nin en dipte olduğunu gösteriyor. 144. sıradayız yani.

144 ülke içerisinde en az gülen, en az gülümseyen toplum şu anda bizim toplumumuz haline gelmiş.

Ülkeyi yönetenlere sesleniyorum buradan;

Siz bunun farkında mısınız ya?

Bu ülkeyi ne hale getirdiğinizin farkında mısınız?

Keyif, “Dün hiç keyiflendin mi?” diye soruyorlar insanlara.

144 ülke içerisinde 142. sıradayız.

“Keyiflendiğim bir an olmadı” diyor insanlarımız. Yazık.

“Peki dinlenebildin mi hiç?” diyorlar dün, 72. sıradayız 144 ülke içerisinde.

OECD’de “Daha İyi Yaşam Endeksi” vardır.

OECD ülkelerine sorarlar. Biz de tam üyesiyiz biliyorsunuz.

38 ülkede sonuncuyuz. Dipteyiz.

Hani “okullar” diyoruz ya, “çocuklar” diyoruz ya... Toplumun genel halini size anlatıyorum.

Pew Research Center’ın 2025 araştırması bakın, bu da çok çarpıcıdır.

25 ülke içerisinde insanlara soruyorlar. Soru çok basit, çok basit.

Diyorlar ki; insanlara güvenir misiniz?

Soru basit, “İnsanlara güvenir misiniz?” Evet. Hayır.

Türkiye 25 ülke içerisinde dipte.

“İnsanlara güvenirim” diyen %14, güvenmem diyen %84 arkadaşlar.

Şu toplumu getirdikleri bir hale bakın ya.

Merak edenler için:

Merak edenler için İsveç, Hollanda o listenin başında “insanlara güvenirim” diyen %80, “güvenmem” diyen %20. Oran tam tersine.

Ne oldu bize ya?

Bu büyük ve güzel ülkeye ne oldu?

Niye toplumumuz bu hale geldi?

Siz ülkeyi yönetenler olarak her gün nefret konuşursanız, her gün düşmanlık pompalarsanız, sadece ve sadece koltuğunuzu korumak için içeride ya da dışarıda sürekli “düşman” var diye milleti korkutursanız işte toplum bu hale gelir.

Yazıktır, günahdır.

Türkiye'de kullanılan antidepresan ilaç kutu istatistiklerini vereceğim size.

2025'te geçen yıl 71 milyon kutu antidepresan tüketilmiş.

Bundan 10 sene önce rakam sadece 37 milyonmuş.

10 senede neredeyse ikiye katlanmış antidepresan ilaç kullanımı Türkiye'de.

Ülkemizin durumu bu arkadaşlar.

*****

Peki ne yapmalı?

Acilen kapsamlı bir çalışma başlatılmalı.

Dün alınan kararlar kurulan araştırma komisyonu okullarla ilgili olumlu bir adımdır ve inşallah biz de Yeni Yol grubu olarak o çalışmaya destek veririz ve iyi bir sonuç için her türlü katkıyı sunarız.

Ama en başta Türkiye'de yapılması gereken siyasetin dilinin değiştirilmesidir arkadaşlar.

Dünyada kabaca iki türlü siyaset yapılır.

Biri umut siyasetidir, ilerleme siyasetidir.

Biri de korku siyasetidir.

Umut siyaseti yapan iktidarlar çözüm üretir, başarı üretir. Derler ki "Yarınlar bugünlerden daha güzel olacak. Bak ben başardım, bana destek ver, daha iyisini yapayım" der.

AK Parti 2013'e kadar umut siyasetini yaptı, yapabildi.

Ama ikinci tür siyaset nedir? Korku siyaseti.

Yani insanları bir şeylerle korkutursunuz. Dersiniz ki "Beni destekle yoksa kötü olur, beni destekle yoksa şu olur, beni destekle bu olur" diye. "Bana destek vermezsen daha kötüsü olur" diye korkutursunuz insanları.

İşte şu anda Sayın Erdoğan'ın ve AK Parti'nin yürüttüğü siyaset bir korku siyasetidir. Sürekli düşman üretme siyasetidir.

Daha kötüsüyle korkutarak iktidarda kalmanın çabasıdır.

Bunun değişmesi gerekiyor arkadaşlar.

Siyasetin dili değişmeden, ülkeyi yöneten iktidar üslubunu, tarzını, tavrını değiştirmeden, sırf koltuğunu korumak için sürekli bu topluma kutuplaştırma pompalarken Türkiye'nin rahatlaması mümkün olmayacaktır.

Başka ne yapılması gerekiyor?

Adalet ve fırsat eşitliğinin Türkiye'de her alanda sağlanması gerekiyor. Adaletin ve fırsat eşitliğinin.

Herkesin önünün açık olduğunu, "çalışırsam başarırım" hissiyatına sahip olduğu bir ülke olması gerekiyor Türkiye'nin.

Kural bazlı bir yönetim olmazsa olmaz.

Hukuka dayanan bir yönetim anlayışı olmazsa olmaz.

Keyfiliğin olduğu bir ülkede ahlaksızlık büyür.

Keyfiliğin olduğu bir ülkede fakirlik, yoksulluk çoğalır.

Uyuşturucuymuş, sanal kumarmış, bahismiş, çete, mafya... Ya bunlarla tam mücadele etmek lazım, tam. Ve bu istenirse oluyor.

Biz bunu yaşadık. Daha önceki İçişleri Bakanlığımızdan Beşir Atalay döneminde bir dönem biz bunu yaşadık ya.

Sağlam bir irade, inanın çeteymiş, mafyaymış hepsi ortadan kayboldu.

Kim suçluysa cezasını çekti ve Türkiye'de biz bir süre çete mafya işini unuttuk.

Gündemde duymazdınız, görmezsiniz, yoktu artık.

Fakat şu anda maalesef çete mafyayla gerektiğinde iş tutabilen, gerektiğinde kollayan, kayıran bir anlayış var bu ülkenin başında.

Türkiye'nin acilen bir kültür politikasına ihtiyacı var, kültür politikasına.

Defalarca söyledik, şu Turizm Bakanlığı ile Kültür Bakanlığı yan yana olmaz.

Kültür Bakanlığını ayırmanız lazım.

Turizmle kültürü yan yana koyduğunuzda turizmde para var, rant var.

Unutmayalım Turizm Bakanlığının imar yetkisi var. Gerektiğinde imar değişikliği yapıyor, emsal şunlar bunlar hepsini yapabiliyorlar.

Oralar o bakanlığı meşgul ediyor, kafalar oralarda ve kültür konusu Türkiye'de sahipsiz.

Müstakil bir Kültür Bakanlığı kurulup Türkiye'nin tam anlamıyla dört başı mamur bir kültür politikası oluşturmadıkça değerli arkadaşlar, bizim toplumumuzun ileriye doğru evrileceği noktadan gerçekten hep beraber kaygılanmak zorundayız.

Şu dijital mecralara bakın, dizilere bakın, gündüz kuşağı programlarına bakın Allah aşkına ya.

Türkiye'de mutlaka bir aile sosyal destek uzman ağı kurulmalıdır.

Aynı aile hekimi gibi her bir aileden sorumlu sosyal destek uzmanları Türkiye'de görevlendirilmelidir.

60 bin kişiyle bu sorun çözülüyor.

Şu anda devlet 5 milyon 300 bin kişiye çalışan kişiye maaş veriyor, 5 milyon 300 bin kişiye.

Buna 60 bin kişi daha eklediğinizde her aileden sorumlu bir sosyal destek ağı kurduğunuzda ne yapıyorsunuz? İşte o zaman aile fertleriyle ilgili tek tek gözlemler, raporlama, mahalle bazlı risk haritası, gerektiğinde psikolojik destek... Bunların hepsi mümkün.

Ama işte bunu kurgulayacak, bu organizasyonu yapacak bir yönetim anlayışı gerekiyor memlekete.

Rehberlik hizmetlerinin kâğıt üzerinde kalmaması gerekiyor okullarda.

Akran zorbalığı bakın bu da gittikçe yaygınlaşan bir risk, tehlike. Allah korusun, çocukların psikolojisine çok çok olumsuz etkide bulunan bir konu ve bununla ilgili de mutlaka bir sistem kurulmalı, yakın izleme ve tedbir mekanizması akran zorbalığıyla ilgili de mutlaka oluşmalı.

Okullarımızda spor, sanat, kültür bu etkinlikler mutlaka yaygınlaştırılmalı.

Öğrencilerin sporla, sanatla, kültürle olan bağı kuvvetlendirilmeli.

Okul binaları cumartesi, pazar boş, akşamları boş.

Bütün bu tesisler, bütün bu imkanlar ders dışı faaliyetlerde öğrencilerimizin, çocuklarımızın, gençlerimizin farklı faaliyetler içerisinde olmalarına imkân sağlayacak programlarla donatılmalı.

*****

Değerli arkadaşlar,

Bakın, gündüz kuşağı programları var ya her gün ama her gün şiddet, kavga, ifşa, mahremiyet ihlalleri sürekli ekranlarda ya.

Hangi kanalı açsanız benzer formatlar, programlar var.

Programların adı say say bitmez.

Aile içi sorunlar, çarpık ilişkiler ve reyting uğruna adeta gösteriye döndürülen ifşalar.

Dizilerde bakıyorsunuz şiddet neredeyse her sahnede var.

Her dizide neredeyse çete var, mafya var. Herkesin elinde belinde silah var.

Diyorum ya bir kültür politikası olmayınca olmaz.

Ve sonuçta ne oluyor?

Toplumda ahlaki sınırlar bulanıklaşıyor, toplumsal değerler aşınıyor.

Yanlışla doğru arasındaki çizgi giderek siliniyor.

Çocuklar, gençler işte bu içeriklerin içinde büyüyorlar.

Her gün tekrar eden bu görüntüler zamanla sıradanlaşıyor, normalleşiyor, içselleştiriyor ve "Ne var ki bunda?" denilmeye başlanıyor.

İşte bu yüzden diyoruz ki:

Medya sadece bir eğlence aracı değildir.

Medya güçlü bir toplumsal etkidir, bir kültür inşa edicidir.

Eğer bu güç sorumsuzca kullanılırsa, toplumsal dokuya büyük zarar verir.

Buradan tüm televizyon kanallarına ve en başta da iktidara açıkça çağrı yapıyorum:

Yayıncılıkta etik ilkeleri güçlendirin.

Denetim mekanizmalarını etkin ve tarafsız işletin.

Yandaş kanaldı, yapımcısı şuydu buydu...

Bunların arkasına saklanmayın.

Mesele kimin yaptığı değil, neyin yapıldığıdır.

Eğer ortada topluma zarar veren bir içerik varsa, ona karşı durmak herkesin sorumluluğudur.

Aynı yanlış, kimden gelirse gelsin yanlıştır.

Aynı zarar, hangi kanalda olursa olsun zarardır.

Unutmayın!

Mesele yayıncılıksa; toplumsal sorumluluk; reytingin ve reklam gelirinin çok üzerine geçmelidir.

Zaten devletin de varlık sebebi budur.

Devlet kural koyucudur.

Devlet denetleyicidir.

Ama devlet bir yandan kural koyan, bir yandan denetleyen iken bir yandan da kendi sahibi olduğu ve kontrol ettiği medya kuruluşlarıyla sürekli ama sürekli taraflı bir yayıncılık yapıyorsa, kendi hukuksuzluklarını adeta meşrulaştıran bir yayın politikasını bu televizyonlarda, dizilerde, gündüz kuşağı programlarında eğer sürekli işliyorsa, o zaman devlet asli vazifesini yerine getirmemektedir.

*****

Değerli arkadaşlar,

Türkiye'de adalet krizi okullarla başlamıyor, okullarla bitmiyor.

Narin Güran dedik, Rojin Kabaiş dedik.

Ve son bir hafta, on günde yoğun bir şekilde gündemimizde Gülistan Doku var.

Türkiye'de kamu vicdanında şüphe uyandıran her bir dava hukuka, adalete olan inancı zedeliyor.

Altı yıl boyunca ailenin mücadelesine rağmen çözülemeyen Gülistan Doku davasında son yaşanan gelişmeler ortada.

Gülistan'a ve nicelerine sahip çıkmak hepimizin görevi.

Dosyanın yeniden açılması da gerçekten önemli.

Çok ciddi iddialar var, ifadeler var ve dönemin valisi de dün akşam tutuklandı.

Sormak hakkımız; Bu dosya altı yıldır niçin bekledi? Neyi bekledi? Hangi eller bu kapıyı tuttu? Kimler davanın ilerlemesine engel oldu?

Altı yıl ya.

Burada temel mesele şu arkadaşlar,

Bir ülkede eğer adalet duygusu zedeleniyorsa toplumda güven olmaz.

Bakın rakamlarla söyledim ya, güvensizlik had safhada.

Çünkü adalet duygusu yok.

Devlet görevi adaleti eksiksiz olarak yerine getirmektir.

Adaletin olmadığı yerde huzur olmaz, güven olmaz.

Ne yazık ki bugün geline nokta toplumumuzdaki işte giderek artan bu güvensizlik ve çürüme hissi tam da adaletsizliğin oluşturduğu bir sonuçtur.

Toplumda adalet duygusunu yeniden güçlendirmek için de topyekûn bir gayrete ihtiyaç var.

Ve ülkeyi yönetenler "Ben adaletle yöneteceğim, hakkaniyete dikkat edeceğim, fırsat eşitliği sağlayacağım." düsturuyla hareket etmezlerse bunun gerçekleşmesi mümkün olmaz.

*****

Değerli arkadaşlar, gerçekten çok sıkıntılı bir dönemdeyiz.

Sorunlar gittikçe büyüyor, gittikçe çetrefilleşiyor ve iktidarın tek ama tek yaptığı şu anda ülkenin derin sorunlarını, ülkenin çıkmazlarını başka gündemlerle kapatma gayreti.

Bakıyorsunuz şu anda büyük bir feryat var.

Feryat sadece gençlerden değil, sadece öğrencilerden, ailelerden değil.

Feryat aynı zamanda çiftçiden, esnaftan.

Feryat KOBİ'lerden, sanayicilerden.

Türkiye sanayisi değerli arkadaşlar, hızla çöküyor.

Türkiye'nin üretim kapasitesi, Türkiye'nin ihracat kapasitesi hızla çöküyor.

Israrla yanlışlara devam edilmesi, yanlış teşhis ve yanlış tedaviyle devam eden şu andaki uygulanan ekonomik yöntemler Türkiye'de alın teriyle, bileğinin gücüyle helalinden kazanmaya çalışan kim var kim yoksa ciddi sıkıntıya sokmuş durumda.

Özellikle bu yüksek faiz ortamının altı ay değil, bir yıl değil, iki yıl değil, üç yıldır devam ediyor oluşu ve bunun böyle devam edecek oluşu gerçekten Türkiye'de servet dağılımını bozmuş durumda.

Gelir dağılımını bozmuş durumda.

Parası olan, serveti olan parasına para katıyor, servet katıyor ama yatırım yaptıysan, iş yapıyorsan, ihracat yapıyorsan, üretim yapıyorsan ve bir şekilde de borcun varsa o borçlu olanı yıkıyor.

Şu anda Türkiye'de toplam servetin %40'ı nüfusun sadece %1'inin elinde arkadaşlar. Servetin %40'ı nüfusun %1'inin elinde.

En fakir %50'ye bakıyorsunuz, toplam servetin sadece %4'ü en fakir %50'nin içerisinde.

Geçen hafta bir bankanın genel müdürü dedi ki "Ya bu programda bir revizyon gerekiyor. Bu böyle olmayacak. Faiz yüksek tuttular, tutuyorlar ama enflasyon da bir türlü %30'un altına inmiyor. Bir revizyon gerekiyor." dedi.

Nasıl ateşe tuttular, nasıl saldırdılar.

Konuşanın, doğruyu söyleyenin değerli arkadaşlar, dokuz köyden kovulduğu bir ortam yaşıyoruz şu anda.

Ama biz ısrarla, ısrarla sorumluluğumuzun gereğini yerine getirmek zorundayız. "Yanlışta yanlış" demek zorundayız.

Ve bu kafayla giderlerse Allah korusun, Türkiye'nin ihracatında büyük bir çöküş olacağının bugünden itirazını, bugünden uyarısını yapmak zorundayız.

Bakın bir fabrika kapandığı zaman kolay kolay kurulmaz.

Bir işletme kapandığı zaman yerine kolay kolay ikame edemezsiniz.

Yılların emeğidir, alın teridir bir üretim tesisi, bir ihracat tesisi.

Ama bir kapandığında tekrar o dinamizmi oluşturup onu açmak, işletmek, devreye geçirmek çok çok zordur.

Türkiye şu anda tam da bunun eşiğindedir ve gerçekten olabilecek ne kadar yanlış varsa şu anda yapıyorlar, ne kadar hata varsa yapıyorlar.

Biz diyoruz, üç yıldır diyoruz; “Türkiye’de enflasyonun artmasının sebebi maliyetlerdeki artıştır” diyoruz.

Bunlar hâlâ talebi kısmak için, hâlâ yatırımı kısmak için, hâlâ ihracatçının, esnafın boğazına sarılıp “daha da daha da daha da” diye vergi salıyorlar, tebligat gönderiyorlar.

Vergi borcun var, banka hesabına el koyuyorlar.

Sigorta borcun var. “Sana kredi vermeyiz” diyorlar.

Şu anda tam da aslında devletin üretene, çalışana, ihracat yapana destek verme zamanı.

Eski borcunu yeniden yapılandırıp yeni finansman imkânıyla tesisleri ayağa kaldırma zamanı.

Bir fabrikadan Manisa’da tek bir fabrikadan geçen söyledim, 9 bin 500 kişi işten çıkarıldı ya.

9 bin 500 kişi işten çıkınca sen vergi alabiliyor musun?

Sigorta primi alabiliyor musun?

Aldığın vergi ve sigorta primi zaten sifıra düşüyor.

Sektörleri seç, kriterleri koy ve de ki; “ben şu, şu, şu sektörlerden bir yıl boyunca, iki yıl boyunca, üç yıl boyunca çalışanlarımdan vergi istemiyorum, sigorta istemiyorum” de.

Zaten bunu bugün demezen bir sene sonra, iki sene sonra alamayacaksın. Bunlar hep işsiz kalacak.

Sigorta da alamayacaksın, vergi de alamayacaksın ya.

Hesap bu kadar basit.

Yaşat önce yaşat. Yaşasın.

Zarardaki şirketlerimiz kâra dönsün.

Onlar kâra dönünce zaten daha sonra vergini alırsın.

Senin acelen yok, devletsin ya.

Devlet demek aynı zamanda stratejik sabır demektir.

Devlet demek aklın, sabrın gereğini yerine getirmek demektir.

Bilmiyorlar arkadaşlar.

Bilmediklerinin de farkında değiller.

Bakın şu anda ne diyor ekonomi yönetimi için biraz önce adı geçen ABD büyükelçisi? "Dâhi bunlar" diyor, değil mi?

E çünkü New York'taki arkadaşları, yatırımcılar diyorlar ki "Ya arkadaş, Tom Barrack ben dünyanın hiçbir yerinde kazanamadığım parayı Türkiye'de kazanıyorum. Getiriyorum doları bir sene sonra 100 doların yerine 125,130 doları alıyorum, çıkıyorum. Bunlar çok iyi ekonomi yönetiyor. Aman onları destekleyelim. Aman bir şey olmasın, aman değişmesin, bu politikalar aynı devam etsin" diyor.

Bakın arkadaşlar ne diyor? "Bu bölge güçten anlar."

"Demokrasi hikâye" demeye getiriyor.

Belli ki bu zat Türkiye'yi anlamamış yani.

Türkiye'nin şanlı tarihini de yakın tarihini de bilmiyor.

Yarın 23 Nisan değil mi? Meclisin kuruluş günü.

Türkiye Büyük Millet Meclisi hangi şartlarda kuruldu?

Niçin kuruldu?

O gün savaş ortamındayız.

Ülkeyi yönetenler bilmez miydi? "Arkadaş dur ya, savaşın ortasındayız. Ne meclisi ne oylaması ne hukuku?"

Bazıları diyor ya "Mesele vatansa gerisi teferruattır" diye. Çok tehlikeli bir sözdür "Mesele vatansa gerisi teferruat."

Yani “hukuka teferruat” diyor. “Demokrasiye teferruat” diyor. “Meclise teferruat” diyor onlar dikkat edin. O kafa çok tehlikeli bir kafadır.

Demokrasi teferruat değildir.

Hukuk teferruat değildir.

Ve Kurtuluş Savaşında cephede askerlerimizi tutan, güçlü tutan ve o zaferi sağlayan Türkiye Büyük Millet Meclisi çatısı altında temsil edilen milli iradedir.

O gün askerlerimiz cephede o milli iradenin gücünü kendi arkalarında hissederek savaşmışlardır. Onun için galibiyet olmuştur.

Alınan her bir karar yazılmıştır, metne geçmiştir.

Hukuk oluşturulmuştur. Hukuk. Savaşın ortasında “önce hukuk” denen bir temeli vardır Türkiye Cumhuriyeti'nin.

Ve bunlar ne diyor? “Yok otoriter rejim olacak, yok bilmem monarşi olacak.” Eee? “Onlarda parmağımızı oynatacağız. Nasıl olsa istihbarat var mı elimizde? Var. Bütün bu liderlerin az çok açığını, yanlışını falan biliyor muyuz, biliyor muyuz? Biliyoruz. Onların tek tek, tek tek açıklarını öğreniriz. Bir kişi üzerinden de koskoca ülkelere tek tek, tek tek yön veririz” diyorlar.

Bakın arkadaşlar çok önemlidir,

Yargının sağlam olduğu, meclisin sağlam olduğu ülkelerde ülkeyi yöneteni kolay kolay tehdit edemezsiniz.

Çünkü ülkeyi yöneten der ki “Arkadaş durun ya, bir burada yargı var. Ben yarın bunun hesabını vereceğim. Size ne oluyor?” der.

“Yargıya hesap verecek olan benim. Bunu yapamam” der talepler geldiğinde.

Ya da der ki; “bizim meclisimiz var. Bu talebiniz meclisten geçmez, ben istesem bile olmaz” diye kendini savunabilir.

Ama siz yargıyı tamamen kontrol altına alırsanız, meclisi tamamen bir aparat haline getirirseniz o zaman kime neyi savunacaksınız?

“Yargı” dersiniz “hadi oradan derler” ya. “Sen talimatla her şeyi yapıyorsun, yaptırıyorsun.” “E meclisim var” dersiniz “ya dalga mı geçiyorsun” derler. “Ya el kaldır el indir. Öyle bir zaten grup oluşturduunuz ki el kaldır el indir. Meclisten sen istediğini geçirsin. Hadi oradan” derler.

Onun için “bu coğrafyada güç” diyor.

Aslında diyor ki; “ben kendi gücümü bu coğrafyada böyle yönetim modelleri üzerinden daha kolay uyguluyorum” diyor.

“Bir Müslüman ülkeye karşı yedi-sekiz tane başka Müslüman ülkeyi organize edip ona savaş açabiliyorum” diyor. “İşime geliyor bu model” diyor.

Dikkat edin.

Onun için arkadaşlar gerçekten çok çok dikkat etmemiz gereken bir dönemden geçiyoruz.

Ve önce hukuk, önce adalet, önce demokrasi ve gerçek anlamda milli iradeden gücünü alan bir yönetim sistemi diyoruz.

Milli iradeden.

Kuvvetler ayrımı diyoruz, Kuvvetler ayrımı.

Kuvvetler ayrımı nedir? İktidarın, ülkeyi yönetenlerin yargıya talimat verememesi ve meclisin de bağımsız çalışmasının sağlanmasıdır.

Meclisin denetim fonksiyonunu yerine getirmesidir.

Meclis bir denetim organıdır. Sayıştay meclise bağlı çalışır.

İşte meclis denetiminde bulunmayınca, meclis yasama faaliyetlerini tam olarak yerine getiremeyince o ülkede sistem işlemez.

Ve 2017 2018'den bu yana Türkiye'de şu anda yürüyen bu Başkanlık Sistemi var ya arkadaşlar, sadece merkezde değil yerelde de sistemi mahvetmiş durumda.

Çünkü herkes Ankara'ya bakıyor.

Ankara'da parti genel başkanı, devlet başkanı yargıya talimat verebiliyor, Meclisi tamamen bir aparat olarak kullanabiliyor.

Peki bundan ilham alan yereldeki yöneticiler, valisiymiş, il başkanıymiş onları tutabilir misiniz?

Bu sefer vali, il başkanı ne yapıyor? Dönüyor başsavcıya talimat verebiliyor. Savcılara, hakimlere yön vermeye çalışabiliyor.

Yine Tunceli'ye Gülistan vakasına dönelim bakın.

Hesap vereceğim korkusunu yaşayanlar “gerçekten ya yargı var, burada bağımsız bir başsavcı var, hakimler var. Başımız derde girer arkadaş.” demek ki böyle hiç korku yok ki rahat hareket ediyorlar.

Bakın arkadaşlar, bu Türkiye'nin şu andaki yönetim sistemi gerçekten bu ülkeyi çok karanlık yarınlara doğru sürüklüyor.

Merkezde de yerelde de toplumumuzun dokusu bozuluyor.

Topyekûn çürüme yaşıyoruz yani.

Böyle bir şey olmaz.

Sen devleti yönetiyorsan ister bakanlık olsun ister valilik olsun, ne olursa olsun bir gün gelip hesap vereceğine inanacaksın. Bundan korkacaksın.

Yargıya, bağımsız yargıya talimat vermeyeceksiniz.

Yargı, hukuk neyse adalet neyse onun gereğini yerine getirecek.

Yoksa altı yıldır niye açılmadı bu dosya?

Nasıl örtbas edilebildi bugüne kadar?

Aynı nasıl Ankara'da kuvvetler ayrımı değil kuvvetler birliği varsa yerelde de pek çok şehirde işte o kuvvetler birliği oluşuyor.

Ondan sonra olan insanlarımıza oluyor, hukuka oluyor, adalete oluyor.

****

Değerli arkadaşlarım,

Biz, bu büyük ve güzel ülkenin sorunlarını çözmeye talibiz.

Bunlar yapmadı, yapamıyor, olmuyor.

Bunu bugün değil, ta altı yıl önce gördük.

“Olmayacak” dedik. “Bu iş olmuyor” dedik.

Onun için kolları sıvadık, yürümeye başladık.

Onun için bundan bir buçuk yıl önce “Yeni Yol” dedik, saflarımızı genişleterek ve sıkılaştırarak yürümeye devam ettik.

Biz, çocuklarımıza güvenli sokaklar, huzurlu okullar bırakmaya talibiz.

Biz, çocuklarımıza karnı tok, zihni açık bir gelecek kurmaya talibiz.

Bu ülkenin yarınlarını korkuyla değil, güvenle inşa etmeye talibiz ve inanın bu mümkün.

Bu mümkün.

Çok da hızlı olur. Hiç kimsenin hayal etmediği hızla bu gerçekleşir inşallah.

Ve değerli arkadaşlar, işte gerçek milliyetçilik de budur, biliyor musunuz?

Gerçek milliyetçilik ülkenin yarınlarını korumaktır.

Ülkenin yarınlarını güçlü kılmaktır.

Bu ülkenin insanlarını birbirine sevdirmektir gerçek milliyetçilik.

Etnik kimliği ne olursa olsun, mezhebi ne olursa olsun, Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olan herkesi aynı samimiyetle kucaklayabilmek ve herkesin birbirini sevmesini sağlayacak bir iklim oluşturmaktır milliyetçilik.

Evet, milliyetçilik bu ülkenin ekonomisini güçlendirmektir.

Parasının itibarını korumaktır.

Gerçek milliyetçilik enflasyonu tek haneye indirip ve tek hanede yıllarca tutabilmektir.

Enflasyonu patlatmak değildir milliyetçilik.

Türk lirasının değerini aşağılara indirmek değildir milliyetçilik.

İşte bütün bu gerçeklerle yarın inşallah 23 Nisan'ı anacağız.

Keşke kutlayacağız ifadesini kullanabilsem ama bu ortamda kutlama ifadesini kullanmak hiç kimsenin gönlünden, kalbinden gelmiyor.

Ama bu vesileyle ben başta Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ü ve tüm yol arkadaşlarını saygı ve rahmetle anıyorum.

O ilk kurucu meclisi üyelerini saygıyla, rahmetle anıyorum.

Ve Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin kuruluş yıldönümüyle Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramımızı şimdiden kutluyorum.

İçim buruk olsa da bu önemli günde, sorumluluğumuzu bir kez daha hatırlatmak istiyorum ve şunun sözünü milletimize veriyorum:

Çocuklarımıza, güven içinde yaşayacakları, umutla büyüyecekleri, yaşama kaygısı taşımayacakları bir Türkiye'yi inşallah hep beraber inşa edeceğiz.

İşte buradayız, bir aradayız.

Çünkü bu ülke, çocuklarının okul sıralarında katledildiği bir ülke olmayı hak etmiyor.

Bu ülke, gençlerin hayallerini ertelemek zorunda kaldığı bir ülke olmayı hak etmiyor.

Bu ülke çok daha iyisini hak ediyor.

Ve işte biz, bizler hep beraber o iyiyi kurmaya talibiz.

Tüm bu duygu ve düşünceler içerisinde tekrar hepinizi saygıyla, sevgiyle selamlıyorum.

Sağ olun, var olun.

Allah'a emanet olun diyorum.